

Zoper strup nekrščanskega tiska

Nevarnejši kot telesni, je duhovni strup. O njem je Slomšek zapisal leta 1837. v knjigi za mladeniče »Življenja srečen pot« te pomenljive besede: »Kakor ima hudobni duh po svetu pomagalice, ki mu ljudi zapeljujejo, kar sam storiti ne more, tako ima tudi svoje pisarje, kateri za njega pišejo in duhovni živež po svetu prodajajo, ki je z duhovnim strupom pomešan.« Kateri so ti pisarji? Pozneje jih je

kot škof tako opredelil, da sedijo v uredništvih nekrščanskih listov in v »obah, kjer se pišejo zapeljive bukve.« Najhujše zlo naše dobe,« tako se glasi njegova ostra obsodba, »je popačeno in zlorabljeno časnikarstvo in njega sad razširjanje zlobnih knjižur in pohujšljivih dnevnikov.« Zapeljive knjige pa vplivajo na dušo kot žganje na telo. »Več ko žganja popiješ, huje te bo žejalo; več ko zapeljivih bukev in lažnivih novin prebereš, manj boš vedel, kaj je resnica in prav. Na duši pijan, dušo umo-il in ob pamet boš.«

Proti takim produktom tiska mora vsak pravi katoličan odločno nastopiti: braniti jim mora prihod v svoj kraj; če pridejo, jih je treba pobrati in zažgati kakor kužne smeti. Ljudem mora nuditi poštene bukve in časopise in pravične novine ter skrbeti, da je v njegovem kraju katoliška resnica in pravica doma. S porabo nekrščanskih knjig, slabih listov in časnikov ustvarjeno »izobraževanje ljudstva brez krščanske resnice je ravna steza k najhujšemu zdivjanju, kakor nam to zgodbe današnjih dni tolikanj grozovito izpričujejo.

Vojna v Albaniji in Indokini

Spopadi med Italijani in Grki v Albaniji

Grška ofenziva

Grške čete so vzdržale na vsej albansko-grški meji italijanski napad in vdor. Kakor hitro so zavrli Grki ofenzivo italijanskih divizij, so prešli v napad na severu, na sredini in ob morju. Grški napadi so rodili uspehe. Dne 22. novembra ni bilo na grškem ozemlju — razen ujetnikov — nobenega italijanskega vojaka. Grški vrhovni poveljnik je izdal ta dan povelje, v katerem pravi, da je dobojevan prvi del boja. Grško ozemlje je osvobojeno in nadaljuje se pohod v Albanijo.

Položaj na severovzhodnem delu fronte

Na severovzhodnem delu fronte so grške čete po hudih bojih in občutnih izgubah vkorakale v Korico ter postale gospodar vse koriske kotline do Ohridskega jezera, katero so tudi že dosegle in zasedle važno mesto Podgradec, ki je oddaljen 40 km od Korice. Italijanske čete se umikajo po dolini reke Devoli v smeri albanskega mesta Elbasan.

Osrednji frontni odsek

Na osrednjem odseku se je Grkom posrečilo predreti italijanske utrdbene črte in napredovati po dolini rek Vojuše in Argirokastre do bližine mesta Argirokastron (srebrni grad) v Albaniji. Italijanska vojska je tako razdeljena z grškim klinom, zabitim po grednih gorovja in po dolini, v dva dela in ji preti nevarnost zajetja. Zaradi tega umikajo

Italijani svoje čete na sever in severozahod. Ni izključeno, da bodo izpraznile vso južno Albanijo. Predor pri Argirokastru je mnogo pomembnejši, kakor pa zavzetje Korice. Grki so zajeli ogromen vojni plen in mnogo vojakov. Med plenom je 200 tovornih avtomobilov s strelivom, hrano itd., več tankov, topov, strojníc itd. Nekd albanski oddelki, ki so od zadaj napadli Italijane, so se pridružili napredujočim Grkom. Italijani svojega vojnega materiala niso mogli odvesti s seboj, ker je angleško in grško letalstvo razbilo vse ceste in mostove, ki vodijo v zaledje.

Prodiranje Grkov ob morski obali

Grška vojska je v prodiranju v tretjem južnem odseku ob morski obali, kjer so bili na delu italijanski motorizirani oddelki. V tej smeri so dosegli Grki Eskinopol, ki leži ob obali nasproti otoku Krk.

V pričakovanju italijanske protiofenzive

Grški generalni štab postopa zelo previdno, ker računa s tem, da bodo začeli Italijani takoj ob nastopu boljšega vremena s protiofenzivo. Kamor koli prodrejo Grki v Albanijo, se morajo utrditi na vse strani, da so zavarovani pred presenečenji. Grško letalstvo tudi javlja, da je opaziti dalje v albanskem zaledju zbiranje močnih italijanskih napadalnih sil. Italija dobiva ojačenja preko morja iz Valone in Drača, ki sta oddaljena 100 km. Italijani bodo začeli s protinapadom iz njihove tretje ob-

rambne črte v Albaniji, ki je obenem tudi zadnja.

Slika Albanije

Albanija, ki je zasedena od Italije, šteje 1.037.856 ljudi ter meri 27.538 kvadr. kilometrov. Med prebivalci je 688.000 muslimanov, 210.000 pravoslavnih in 104.000 katoličanov. Po narodnosti je 70.000 čistih Srbov, 55.000 Cincarov, 50.000 Turkov in 18.000 Grkov. Vsa dežela je razmeroma redko poseljena, saj odpade povprečno le 36 ljudi na kvadratni kilometer.

Največje albansko mesto je Tirana s 30.806 prebivalci, takoj za njo pa Korica z 22.787 prebivalci. Slede po vrsti Skader, Elbasan, Argirokastron, Berat, Drač, Valona, Kavaja, Spači, Sv. Ivan Dedovanski, Santi Quaranta in Delvina.

V Albaniji uspevata pšenica in koruza. Izdatnejše žetve so pa le v kotlini Korice. V velikih čredah goje tu ovce in koze ter nekaj goveje živine. Mezgi in konji so glavno tovarno sredstvo na slabih gorskih cestah.

Še neizrabljeno bogastvo tvorijo veliki gozdovi. Samo državni erar ima menda do pet milijonov kubičnih metrov lesa! Italijani so začeli črpati tudi rudno bogastvo, nafto, asfalt in pirit. V Lixhi pri Elbasanu je nastalo pri žvepljenih vrelih s 60 stopinjami Celzija celo majhno kopališče.

Prometne razmere so zelo slabe. Proga Drač-Tirana še ni dograjena. Cestno omrežje, ki je obsegalo le blizu 1000 km, so Italijani sicer izpopolnili, od obale vodi v notranjost goratega zaledja nekaj dobrih vojaško važnih cest. Italijani so prepredili Albanijo s tovrnim avtomobilskim prometom.

Nova vojna na Daljnem vzhodu

Pričetek sovražnosti med Siamom in Indokino

Kraljevina Siam je začela 20. novembra sovražnosti s francosko kolonijo Indokino. Siamske čete so prekoračile reko Mekong in prodirajo dalje v vzhodni smeri, da bi presekale Indokino na dva dela.

Istčasno je zaprla kitajska vlada mejo napram francoski Indokini in ustavila vsak promet. Tudi trgovinski odnosi s to francosko kolonijo so ukinjeni. Te ukrepe je izdal kitajski maršal Čankajšek zato, da se prepreči nadaljnje oskrbovanje severne Indokine s Kitajske, ker jo imajo v oblasti Japonci.

Siamske načrte z Indokino podpirata Anglija ter Amerika. Japonska pa trdi, da ne bo nikdar dovolila, da bi se v Indokini usidral Siam.

Siam — druga Španija

Siam na jugu Azije je tako rekoč druga Španija. Kakor je na Španskem angleški Gibraltar ključ do Sredozemlja iz Atlantskega morja, tako je čisto na jugu Sijama angleška trdnjava Singapur, ki je tudi ključ do Tihega

